

FENOMOLOGIA I FILOSOFIA DE LA RELIGIO

INTRODUCCIO DE LA ASSIGNATURA 23/09/03

1.-NO TINDRE PREJUDICIS

a)Definició meva sobre prejudici: Es una idea ja establerta a la ment ,en la qual te una connotació negativa sobre una cosa que estem jutjant.

b)(buscar definició diccionari de prejudici)

c)Em de ser conscients de quins prejudicis tenim per eliminar-los i quedar vuits de prejudicis

d)Exemples de prejudicis:

Edat: que m'ha de dir a mi aquest vell

Masclista: que m'ha de dir a mi aquesta noia

Racista: que m'ha de dir a mi aquest negre

També molts prejudicis ens venem inculcats des de la infantesa:

La homosexualitat es dolenta

Els andalusos son ganduls

Els catalans son tacañillos

2.- PSICOLOGIA

a)Per Que filosofia de la religió?

Per que durant moles anys la religió ens ha influït a les postres vides per alguns positivament i per altres negativament ens ha influït en la nostre

-Psique: individual o col·lectiva

-Felicitat/infelicitat en els postres estats d'anim

-Es MULTI_racial

_cultural

_social

_.....Per entendre la societat

Diem es que es MULTI i no INTER perquè encara no arribem a intercanviar cultures sinó unes conviuen amb les altres.

b) Com farem filosofia de la religió?

– NO adoctrinament

– NO monòleg

– NO cristianisme

– NO marcada per la por o vergonya per dir les coses

– SI 55 minuts de exposició

25 minuts de diàleg on formularà professor 2 o 3 preguntes on potser s'hauran de entregar exercicis en grup/individual o respondre després de la exposició.

c) Com s'evalua?

1. – Participació

2. – 2 recensions 1 abans de Nadal i 1 dia examen (20% nota)

3. – Examen (80% nota)

TEMA 1 : FILOSOFIA I RELIGIO

1. – EXPLORACIO CONCEPTUAL

- Filosofia
- Religió
- i

NOTA: Oblidar prejudicis i ment en blanc abans de començar tema.

Es difícil separa filosofia i religió (Exem: budisme que es? Filosofia o religió?)

- Filosofia

A.1) Etimològicament be del grec Fileim / sofia

Estimar/

Desitjar/ saviesa

Anellar /

Sofos: es el sabí

Filòsof: Es el que te desig de saber el art de ser feliç.

Filosofia: No hi ha filosofia sense eros–filin que es un desig, estimar, etcllavors te un gran contingut eròtic xq be duna cosa que s'estima.

Sofia: La saviesa no es un saber purament intel·lectual, el savi es el art de ser feliç.

Feliç en grec es Eudaimonia

Bo/esperit

En tota filosofia hi ha una proposta de ser feliç, llavors hi ha molta filosofia.

A.2) Nous conceptes: Xq al llarg de la historia a anat acumulant nous significats.

A.2.1) Coneixements de les primeres causa i els primers principis de la realitat. Els filòsofs es uneixen per les preguntes : d'on be tot plegat ? Origen del mon? Origen vida? Xq estem aquí?... Però no les respostes que alguns les fa molt diferents.

A.2.2) Filosofia es el desig duna saviesa practica, que també s'anomena: ètica.

Tracta d'explorar com he de viure? que puc fer i que no puc fer?...

A.2.3) Filosofia com exercici de critica, es desirnamment del que te valor i el que no te valor, o mes ben dit es tindré criteri.

-Crítica de la religió.

-Critica valors ponderats de la societat

-Critica política

-Critica educativa

A.2.4) Ciència? No es una ciència experimental xq els temes de la filosofia no poden demostrar experimentalment. Exem: Existeix Deu? Xo si aspira a ser un discurs racional ,on conte molt el treball de la logica,argumentsla filosofia es media per la seva lògica o coherència.

En filosofia el que conte son les raons amb el dialecte racional. El gran enemic de la filosofia es el dogmatisme o els principis d'autoritat. Exem: Xq o diu la bíblia!! Xq o diu el cora!! Xq o diu la sanitat el Papa de Roma!! Les coses s'han de raonar xo no perquè ho digui una autoritat.

A.3) Quines son les grans àrees de la filosofia o àmbits d'estudi ?

A.3.1) Filosofia pura *Cosmos o cosmologia. Es la part filosofia que analitza el principi del cosmos o del mon i del final. Xq hi ha mon? Si hi haurà final o no?....

Pregunta procologica, xq hi ha mon? O escatològica o pregunta final, acabarà el mon?

*Antropologia o homes, es la part de la filosofia que estudia el gènere humà. Pregunta, qui soc jo?...

*Teologia o reflexió sobre Deu,i porta a moltes posicions: atea, ideologia de Freud(neurosis x creure en algú quan no hi ha esperança),religioses.

A.3.2) Filosofia pràctica (Com em de viure?)

* Ètica analitza els deures i com diu aristotil:son els itineraris de la felicitat. Actua així? Viu així?

*Política: part de la filosofia que analitza la gestió de la ciutat, i saber que es busca el bé comú i no el personal. Com organitzar el poder? Com repartir recursos?

A.4) Quines afinitats i diferències té la filosofia amb la religió?

–Només es pot explicar un cop explicada la religió(B) i i(C)

–Sense fe no hi ha religió i la filosofia és més difícil perquè bé del pensament.

LOGOS FE

FILOSOFIA RELIGIO

A.5) EXERCICI: 10 Regles d'or x combatre la felicitat.

1.– Superar els teus ressentiments.

2.– Valorar el que tens.

3.– Autoconeixement, cap a on vols anar, fins a on pots arribar

4.– Acceptar les contrarietats que et vinguin. (El mal malalt és el que no accepta que està malalt.)

5.– Superar l'enveja. Desig de ser o tindrà com altre persona.

6.– Tenir paciència i tenir capacitat de acceptar el ritme dels esdeveniments.

7.– No ser materialista.

8.– Superar els teus temors.

9.– Superar prejudicis.

10.– Superar els teus complexos i acceptar-te tal com ets.

B) Religió

B.1) Etimologia

Es d'origen llatí. La paraula religió apareix a l'obra de Cícero i Lactanci, ve del verb religere i vol dir vincular, relació, lligar entre dos o més realitats diferents.

L'home religiós Establia relacions

La religió era la relació entre l'home i Déu.

B.2) Resum històric

En la època romano-grega eren politeistes Els deus representaven una dimensió de la vida humana.

–Temple L'espai on s'establia la relació.

Aquesta relació podia ser :

- + de petició beneficis
- + de gratitud agrair una petició.

–Era una relació de dependència ja que tot no depèn de l'esforç del home sinó també de la voluntat de Deu.

–Relació de temor Temien la ira del Deu.

–Els Deu eren ANTROPOMORFICS Mig home mig animals

– Mediaba per missatges No havien vist mai els Deu, per això els representaven amb imatges, objectes...

–Religió imaginativa i fantasiosa on els grecs copien els Deu romans i només li canvien el nom.

–Els filòsofs comencen a criticar aquestes religions politeistes dient que estem sols

S'esdevé la cristianització: on al començament hi ha un intent de exterminació dels cristians però l'imperi s'acaba cristianitzant.

–Els cristians van ser perseguits xq es negaven a la guerra x agradar a Roma.

–Els cristians eren crítics amb els esclaus. Els esclaus eren la força material de l'Imperi x això la majoria dels cristians eren esclaus i gent humils.

Van adquirir molta classe social.

L'Edat mitjana hi ha un gran filòsof i teòleg que es Sant Agustí Relació entre el home i Crist. Tot lo altre es una falsa religió vera religione

–Timor Dei temor a Déu.

–Mediada per missatges (creu de crist)

Això es mantén durant tota l'edat mitjana fins al Renaixement.

S.XIII , Ramon Llull intenta buscar els elements comuns entre les 3 grans religions :

a)judaisme

b)islamisme

c)cristianisme

S.XV això s'ensorra. Descobriment de un nou mou a l'any 1492 per Colon les Ameriques.

HOMOGENISME. D'una sola paraula (Adan/Eva). Galileo nega el que es creia que la terra era el centre de l'univers i que no es movia.

S.XIX; descobriment de l'orient. No sabien que hi havia el budisme, l'hinduismes a dir altres creences. Es descobreix que hi ha religió sense Deu (exem:budismo).

BUDISME: Relació amb un mateix i no amb Deu.

Ja ningú defineix la religió com la relació entre l'home i Deu.

B.3) Definicions de religió entre el S XIX i S XX

DURKHEIM Sistema solidari de creences (fe) i practiques relatives a allò sagrat que es desenvoluparen una determinada comunitat.

Creences que s'accepten però que no es poden provar.

Pràctiques ritus

Sagrat entrar en relació amb allò misteriós.

YINGER S.XX esforç x relativitzar els mals que pateix l'home tot interpretar-los com a be mes gran que ho explicarà tot.

Sinó patíssim no hi hauria religió. No hi ha religió sense mal.

LUCKHAN S.XX consisteix amb la capacitat que te l'organisme humà per transcendir (anar mes allà del espai i el temps) la seva naturalesa biològica i construir universos de sentit.

La religió ofereix un sentit. Q haig aquí?

LLUIS DUCH S.XX l'articulació de les disposicions que te l'esser humà per donar sentit a la totalitat de la seva existència i que cada espai-temps canvia.

B.4) CONCLUSIO

La paraula religió com a terme es polisèmia e insostenible, el gran perill definir religió a partir de la pròpia religió així definim la nostra religió. Només una definició que vagi mes enllà es una definició correcta.

Hi ha autors que sostenen que segueix sent la religió però d'una manera diferent que l'origen. Religió de l'home en si mateix, pensem, s'analitza i d'aquesta manera viuen la religió.

- Relació amb Deu Ritus
- Relació amb éssers que no son déus, son éssers superiors
- Relació amb la terra, religió egocèntrica, religió ecologista (Terra=Deu)
- Reelevació amb la tècnica
- Relació amb la tecnologia
- Relació amb la respecte a una altre persona

C) i

a)Grecia-Roma (V a d C-V d C) CONFLICTE

b)Edat mitjana (V d C–XIV) SERVITUD

c)Renaixement(XIV–XVII)DESITG D´INDEPENDENCIA

C.1)Religió filosofia (i) religió

d)Il·lustració(XVII)INDEPENDENCIARELATIVA

e)S.XIX MAXIMA TENSIO

f) S.XX INDIFERENCIA

a) Grecia–Roma (V a dC–V dC)

Es caracteritza pel conflicte. Els filòsofs son crítics amb tot el mon fantasiós de deus, semidéussinó ho consideren un producte de la imaginació. Sinó [Author ID1: at Tue Nov 4 16:07:00 2003]haguéssim tingut [Author ID1: at Tue Nov 4 16:07:00 2003]memòria no existirien els deus, [Author ID1: at Tue Nov 4 16:07:00 2003]però se li ha donat tanta [Author ID1: at Tue Nov 4 16:07:00 2003]importància que al final ens creiem que ha existit Minerva, Apolo[Author ID1: at Tue Nov 4 16:07:00 2003][Author ID1: at Tue Nov 4 16:08:00 2003]

Tant Sócrates, Plato, Aristótelesfan a la seva manera critiques a la mitologia , grec i després romana. L´únic que només afirma que només hi ha un deu es Aristóteles. Els tres son acusat, jutjats..on aquest període arriba fins a Roma amb els estoics (Sèneca) que també critiquen el politeisme on canviaren els noms dels deus grecs al llatí i convertiran la mitologia grega en romana.

b) Edat Mitjana (S.V dC – XIV)

La religió politeista acaba hi ha 3 grans religions a occident: el cristianisme, el judaisme i l´islam. La filosofia esta al servei de la religió.

Hi ha 3 grans filosofies: la filosofia jueva(Exem: marmonides) , la filosofia cristiana (exem:santo Tomàs d´Equino) i filosofia islàmica (Exem: avicerra).

Les 3 filosofies intenten demostrar, trobar argument de la veritat de la seva religió i demostrar que la seva es la bona i que les demés religions estan equivocades.

La religió es on hi ha la veritat i el filòsof es el que te els conceptes per demostrar la veritat. La filosofia que no es religiosa difícilment s´ensenya a la universitat. Tb es prohibeixen els llibres que vagin en contra de la religió. (Exem: com el cas de la pel·lícula El llibre de la Rosa i que actua Sean Connery).

c) Renaixement (S.XIV–XVII)

Representa una altre vegada el desig de independència de la filosofia i la religió. El filòsof torna a pensar al marxa de la religió, son homes laics i no només capellans.

Apareixen amb força escoles aristotèliques, platòniquesintentant reproduir la Grècia clàssica.

El invent de la impremta(Gutenberg)i junt amb la difusió d´idees noves fan que arribin aquestes idees a la ciutat.

Durant aquest període es quan es crea un dels invents mes nefastos la inquisició que persegueix i reprimeix tot

el que va en contra de la religió cristiana. Per això molts filòsofs amaguen la seva identitat firmant amb pseudònims o no firmen.

La inquisició va funcionar molt bé a Espanya amb les caces de bruixes.

Els filòsofs eren perseguits tant per l'església com per els polítics per les seves idees del home, la llibertat, democràcia

d) Il·lustració S.XVIII

Notable gran independència de la filosofia i la religió.

Te 2 centres de creació filosòfica: París i Berlín. Aquest filòsofs lluiten contra el fundamentalisme, la superstició i la tolerància religiosa, defensant que la filosofia es popularitzi xq tothom pugui alfabetitzar al poble i la cultura x el poble.

Si el individu es capaç de llegir i pensar podrà tenir un criteri per dialogar i caure en el fundamentalisme.

En aquest període hi ha la Revolució Francesa, i encara que no van tindre res a veure amb la Revolució Francesa, per a ells representava la fi d'un nou mon, caracteritzat per l'obediència i insumisio tant política com religiosa.

Varen buscar nous valors de la societat com llibertat, igualtat i fraternitat. Els primers filòsofs de l'il·lustració s'atreveixen a dir més les coses però encara van amb por.

e) S.XIX

Es on es concentren grans pensadors atees.

Segons Ortega i Gasset es el siglo que mas se ha odiado a Dios.

Els filòsofs sospiten de deu, sobre el home, la vida eterna Els filòsofs d'aquesta època son : Marx, Freud, Nietzsche , on tots 3 posen dinamita a tot allò que es donava x suposat que existia. (Exem: Deu creador del mon) i es crea una màxima tensió.

Xq aquesta actitud crítica de la religió?

- La mala experiència de la religió respectiva.
- Allunyaria entre institució (església) i societat. Les institucions no s'adapten a les noves preguntes.

f) S.XX

Hi ha una religió d'indiferència. Els filòsofs filosofen com sinó hi haques religió. Hi ha una total llibertat per escriure el que es vol a occident, els musulmans encara no. (Exem: els versos satànics de Salman Rusdy, on esta perseguit i buscat)

Tot si val no hi ha fronteres i això dona un gran ventall de pensaments filosòfics.

C.2) Denominadors comuns

a) Tant la filosofia com la religió intenten donar sentit a la vida.

b) Intenten donar resposta al patiment dels mals encara que les respostes son diferents.

c) Intenten explicar l'origen (Exem: gènesisbíblia)

d) Intenten explicar el final (Exem: Apocalipsisbíblia)

C.3) Diferencies múltiples

Filosofia Religiós

–Raona xo això no vol dir que utilitzis –Tot esta basat en la fe i creu en realitats q
altres instruments com cor,sensibilitat, no son evidents.(exem:creu reencarnació)

instint xo no hiha filosofia sense raó.

–És sempre individual(exem:filo de kant, –Es sempre col·lectiva.

Platódesprés es pot dir kantismo)

–Parteix d'evidencies.Descartes va voler –Sempre es refereix a realitats que no son
posar aquest pilar:pienso luego existo. Visibles (exem:angels)

–No arriba al punt de la salvació i no Les religions prometen una salvació o un
necessàriament et salva ni t'ho promet estat de plenitud,on hi ha cami,iterinari...
encara q et pot ajudar o enforçar.

C.4) exercici

1.–Fes una llista de 5 creences de l'home actual en la nostre societat (excepte que una cosa no es evident xo se la creu)

- El mon acabarà mecanitzat.
- L'extincio de la natura.
- Poder viure en altres planetes.
- Clonacio.
- Pau mundial.
- Final del mon.

2.– Quins elements poden relativitat un mal que pateixes?

- El temps ho cura tot.
- Treure sentiments fora.
- Pensar que hi ha algú pitjor.
- No es madura sense sofriment, aprendre dels errors.
- Si superes el mal trango ets una persona mes forta, et curteges..
- Projectes nous, evadir pensaments sobre el mal.
- Amistad,familia
- Si a tu tb et passa ,pots donar consell i te mes pes moral.(Exem :un fill de cas terminal, be un pare i

diu a mi tb m'ha pasta i es pot seguir vivint)

TEMA 2: RELIGIO I POSTMODERNIT

1

2

3

ESPAI TRET 4

2A) DIAGNOSTICPRESENT(dificultats NOSTRA 5

M.Scherler) TEMPS EPOCA 6

7

8

...

2A1) Diagnòstic :Dificultats per acabar d' aclarir en el nostre temps.

1ª dificultat: ens manca distancia, presprespectivax tant tot diagnòstic es provisional sempre en temps present xq ens marca distancia.

Ara només ens podem basar en diagnòstic.

2ª dificultat: la acceleració del temps, passen moltes coses en poc temps. Sinó hi ha una bona digestió de les coses no hi ha un bon diagnòstic.

3ª dificultat: hi ha molta informació, quanta mes informació mes difícil fer el diagnòstic. Avui en dia es mes complexa i mes caòtica per tanta informació.

4ª dificultat: els interessos creats. El diagnòstic mai es neutral, sempre hi ha diagnòstic que fan dos diagnòstics: a) apocalíptics que son desastrosos, un canvi de mon i molt negatius o b) satisfets que son autosuficients.

Com superar-los?

– Assumir la provisionalitat del diagnòstic.

– Disposat a dialogar els que tenen un altre diagnòstic.

NOTA: Cada any el professor Torralba canvia de discurs degut a que tot varia.

2A2) Anàlisis en un espai i un temps

Espai:

– El farem centrat a Europa. Però el que passa a Europa no es pot generalitzar.

– Em de pensar que no som l'eurosentit que tot gira al nostre voltant.

Temps:

– La postmodernitat comenta amb la mort de Nitzche al 1900 perquè amb ell moren molts valors.

– La nostre època son dates simbòliques, el dia 5 d'agost de 1945 després de la bomba d'Hiroshima, on potser el home podia eliminar a la gent del mon.

– 9 de novembre del 1989 Caiguda del mur de Berlín que també es una data simbòlica que significa l'enfonçament del sistema comunista, sent països capitalistes amb els valors que això comporta. (Per el professor el seu diagnòstic parteix d'aquí)

– 11 de setembre del 2001 Caiguda de les torres bessones a NY, hi ha un avanç i un després de la globalització del terror, la consciència que els humans som fràgils i tot pot ensorrar-se.

2A3) Trets de la nostre època!!!! Expressions per definir la nostre època.

- Postmodernitat (F.Lyotard)

Que es la postmodernitat?

– Es el temps després de la modernitat.

– Em deixat de creure amb els ideals moderns i ens plantegem uns altres ideals o horitzons.

Diferències ?

Modernitat Postmodernitat

– Racionalistes, la raó i ciència es la – Es sentimentalista, es fia mes per els
guia per viure. que la ciència o la raó.

– Creu en autopies, creu en aconseguir – Es postautopíc, no es creu les autopies
un mon lliure, fraternitat, igualtat creuen i només viu el present.
la possibilitat d'un altre mon.

– Es essencialment cosmopolita, es sent – Es molt mes local, on l'interessa aquella
cuitada del mon. aquella terra, aquell mon, aquelles tradicions...

– Crisis religiosa. – Espiritualitat diferent religió (parlarem mes
endavant).

- Vivim ultramodernitat (Filòsof espanyol José Antonio Marina)

No es que haguem acabat amb la modernitat, sinó que estem qüestionant moles ideals moderns.

- Era de la buidor (G.Lipovetsky)

–Cada cop hi ha mes persones que la gent es sent mes sense sentit. Xq viuen? Sense objectius?

–La buidor es la crisis del sentit. Es detecta de moltes maneres:malalties psicotiques o psiquiàtriques(augment dels suïcidis), necessitat d'evasio masiva (televisio,futbol)

- Vivim al l'època efímer (G.Lipovetsky)

Lo afimer(que es semblant a lo accidental,irrelevant)es el centre de la nostre atenció, i lo que es irrelevant o deixem al marge, no només nosaltres sinó tb els mitjans de comunicació.

- El capvespre del deure (G.Lipovetsky)

–Vivim època que no hi ha sentit del deure i pensem que només tenim drets (dret a estudiar, dret adoptar fill, dret vivenda...) es la idea del relativisme en que tot si val.

–Crisis del sentiment de culpabilitat que va lligat quan em transgredit uns deures,sino hi han deures no els complim i no ens sentim culpables.(Exem: besàvia es sentia malament peto avi per el 5 manament de deu, la neta ja canvia de sentiment)

–Xq hi ha crisis? Abans l'església era la que et transmetia els deures i avui en dia tenen que ser les escoles i els pares. Però l'església ho transmetia a traves de la por.

- Època de l'estupidesa Filòsof francès A.Gluckman

Vivim en un mon ple de contradiccions, son immenses, descomunals, hi x poc que pensis veus que es absurd i gens racional.

Exem: Part de mon que llença menjar i l'altre part es mora de gana.

Part del mon que esta ple d'obesos i l'altre part del mon no pot ingerir aliment.

Reducció d'armes destrucció masiva i quantes armes es fan i es venen.

Manca de Logos.

NOTA A PARTIR DEL 7 SON EXPRESIONS ACTUALS

- Edat del caos H.Bloom

Caos es contraposa al cosmos Cosmos en grec es ordre.

Ja no es un mon ordenat, sinó caòtic, això ens ho dona en diferents temes:

- La multiplicació d'informacio inclòs contraposada.
- Desde el punt de vista estètic; en l'art si val tot. En les diferents basant artístiques poesia, pintura,musica...no hi ha canons en la nostre societat de lo que es lleig o bonic, tot si val.Exem: abans en el barroc lo que no eren grans línies recarregades no es considera barroc i estava malament.

No tot es negatiu en el caos, permet la creativitat sense límits, tot si val. Hi ha caos ètics ja que la gent viu en ciutats heterogenis i cadascú te la seva pròpia moral per actuar i fer. Caos ètic, hi ha diversitat de valors ètics i

la convivència es dificultosa xq hi ha d'haver uns valors mínims per la convivència: llavors hi pot haver baralles, discussions...lo únic que es respecta es la llei que uneix a tots per igual.

Un altre canto positiu es que cadascú escull el seu sentit de la vida, ningú critica a ningú xq no hi ha un patró.

- Xoc de civilitzacions Z.Huntington

Famosa a partir del 11 de Setembre quan cauen les Torres Bessones de NY.

Era el conflicte entre dos civilitzacions. Tesis i xoc de civilitzacions que històricament i geogràficament han viscut molt allunyades, i ara es troben.

Quins es aquest xoc? Hi ha moviments de civilitzacions , hi ha fluxos migratoris i tenen 2 orientacions de S a N (d'afrika cap amunt o centreamerica a Amèrica) i de E a OE (índia cap a occident i Europa del est cap a centre Europa)

Xq la gent es mou? Son dos: a) els movils de fluxos es la misèria i no tenen futur.

b)Conflictes belics, dictadures...marxar per trobar pau.

Ara comença i no canvia, sinó s'igual a de N a S això només a començat i va a mes.

Hi ha un xoc entre els que ja hi eren i els que venen.Q xocs tenim?

- Cultural: els patrons culturals dels que ja hi eren i dels que venen.
- Lingüístic: en idioma, llenguatge que utilitza
- Religiosa: son de creences diferents
- Social: el que be no te res.
- Polític: Xq la manera d'entendre la ciutat,institucions,espais públics...son diferents quan mes al S per exemple la gent fa mes vida al carrer que no els pobles freds del N.

El que be només porta dos coses que es la seva llengua i la seva religió xq el color de la pell ja la porta.

- Societat multiètniques Del Itàlia G.Sartori

Societat multi religioses

culturals

polítiques

...

Multi es com un puzzle diferents cultures, religions...en un barri una cultura, en un altre barri una altra cultura...i en canvi inter es entrelaçada les cultures, uns viuen entre tots.

El que enriqueix la societat es que es creuin les cultures hi canvien les costums, etc.

La multi no s'enriqueix i la inter si xq es relacionen entre si.

- Malestar de la globalitzacio Stiglitz Premi Nobel

La globalitzacio te diferents punts:

- Econòmica: mercat transnacional i es pot fer en un lloc i vendre en un altre. Les empreses no tenen límit per fer i vendre.
- Comunicacions: superar provincianisme, pots entrar en contacte amb altre sense moure del lloc i espai, fa que el mon s'ha fet petit a través d'internet.
- Cultural: El centre de gravetat es nord-americà on no només es ven coca-cola sinó tot lo American. Les cultures petites s'estan morint, en contra de les grans cultures sobretot la americanització.
- Societat de l'imatge N.Postman.

Tb societat icona, avui la imatge te una importància transcendental en tots els nivells, molt mes que les paraules.

Genera moviment de masses xq la imatge captiva i genera un moviment cap a un lloc i un altre. Diferents nivells:

- Personal: cada cop es mes important tindrà una cura de la imatge. Exem: la feina se busca gente con buena presencia.
- Publicitat i mercat: cada cop x vendre un producte es mes important la presentació.
- Polític: per la imatge exemple Sualzeneger regidor de Califòrnia a USA.
- Medicina: gimnàs, cirurgia...es el mercat que genera la cultura de l'imatge.

2B) ROL QUE JUCA LA RELIGIO EN LA POSTMODERNITAT

2B1 Religió institucional 1 2B4

2B El lloc 2B2 Religiositat (Postmodernitat) Diagnòstic 2 2B5

2B3 Espiritualitat 3 2B6

2B1 Religió institucional

Per M. Verdasco, entenem aquell conjunt de practiques i ciències que es desenvolupen en el marc d'una institució o església.

2B2 Religiositat

Es fonamental la experiència del sagrat que es desenvolupa al marge de les institucions religioses.

Religió nascuda per lliure sense regles...al marge de les institucions.

2B3 Espiritualitat

Això es immens. Es aquella dimensió de la persona de caràcter intangible que hi ha a cada ser humà.

2B4 Diagnòstic Postmodernitat de la religiositat institucional.

- a) Un envelliment progressiu de les institucions religioses a occident.
- b) Distància o divorci entre els llenguatges de l'institució i del poble, i llavors el jovent no entén que es celebra allà.
- c) Confrontació de valors oposats. Entre els valors que comuniquen (institucions) i els valors de la societat.
- d) Totes les institucions han intentat posar-se al dia però les institucions religioses no van al ritme actual. Anacrònica, s'han parat en el temps les institucions religioses.

S'han parat en les jerarquies, sexistes (dones), mitjans de difusió (escriptura o oralitat)...

Conclusió: La institucionalitzat religiosa es critica, on s'han de posar al dia. (Un ajornamento en la Iglesias es posar-se al dia exemple: deixar de fer missa en grec en el seu moment)

2B5 Diagnòstic Postmodernitat de la religiositat.

Home no vinculat a cap institució religiosa, però que es manifesta de moltes maneres. Des de època New Age a USA a mitjans dècada dels 90 on hi ha una nova tradició i saviesa a les religions orientals.

Això provoca:

1.- Culte a noves religions. La proliferació de situacions, llocs, espais que tenen a veure amb el extrem orient.

¿Xq fenomen del budisme?

- a) Xq es molt esnob i queda bé.
- b) La novetat atrau. Nova cara, nova religió, nous vestits...en canvi el rotllo conegut ja no agrada.
- c) Aquestes noves religions son molt tolerants.
- d) Tipus de religió sense dogmes i tampoc hi ha Déu. (Dogmes es allò que s'ha de creure però no es pot explicar racionalment)
- e) El budisme permet un contrapunt a la vida. El budisme dona finits a la vida (Exem: meditació, silenci...)

2.- Culte a la naturalesa, la naturalesa com a divinitat i una relació de sacralitzaria.

3.- Culte als objectes tècnics. Tecnolatria es la devoció a la tècnica, convertit a la tècnica com algú sagrat.

4.- Culte a la corporalitat. El cos com objecte sagrat.

Tota forma de religiositat porta a sacrifici.

2B6 Diagnòstic Postmodernitat de la espiritualitat.

Vivim en una societat cansada del materialisme i comencem a veure actituds pro-materialistes.

Quins valors inclou? Quins es recuperen?

Són valors molt diferents al que ens han transmès:

- meditació i tècniques de meditació.
- Silenci (a Internet hi ha la escola del silenci)
- Valor de autodomini i que no t'afecta el dir de la gent
- Interiorització, no viure cap en fora (imatges...pots arribar a no saber qui ets) i viure mes cap a en dins (espiritual...però viure només en dins et pots tornar boig).
- Amistat: aproximació a familiars, confidencialitat, compartir...

TEMA 3: DISCIPLINES FRONTENERES

3.1 PSICOLOGIA

3.6 FILOSOFIA 3.2 SOCIOLOGIA

3.0 RELIGIÓ

3.5 TEOLOGIA 3.3 HISTORIA

3.4 CIENCIA

3.0 INTRUDUCCIO DISCIPLINES FRONTENERES

El tema 3 tracta de diferents disciplines. Cada disciplina la analitza des de la seva particular perspectiva.

Una sola disciplina ens presenta una part d'aquesta cara i reunint totes les perspectives ens podem fer una imatge global de la religió.

Del punt 3.1 al punt 3.4 es a dir la psicologia, sociologia, historia i ciència , totes tenen un estatut epistemològic, no pots comparar una amb l'altre xq cada una te la seva anàlisi, conclusions, llocs...el seu lloc en nom de les ciències.

La permeabilitat es el que enriqueix aquestes disciplines, no tancar-se en la seva perspectiva, el error es tancar-se a la seva pròpia disciplina.

3.1 PSICOLOGIA DE LA RELIGIÓ

Estudia la relació entre la psique i la religió. El nostre estat d'ànim te a veure amb el fenomen religiós.

Estudia creences, tradicions...com afecta la nostre psique i vida anímica. Exem: Sentiment de culpabilitat? Te preceptes morals o principis que afecta a l'estat d'ànim. La serenitat que aconsegueix un budista això ho aconsegueix amb unes practiques religioses.

Psicologia de les masses.

Que estudia el comportament de les masses humanes on la religió actua que vagin cap a un lloc o un altre, i poden ser mes o menys.

Exem: Divendres els mahometans a la hora de resar.

Psicologia del inconscient

Aquella part de tu que es part teva però tu no t'adones. Ho va estudiar Freud amb somnis, psicoanàlisis...

Qui son les grans figures? Psicòlegs del S. XIX i XX

- William James amb les veritats de les experiències religioses.
- Sigmund Freud sobretot del judaisme, encara que va practicar el ateisme.
- Carl Gustav Jung coneixedor de moltes religions. A diferència de Freud i enfrontat amb ell, estudia els símbols dintre de les religions.
- Víctor Frankl estudia religió des de el punt de vista que el humà busca sentit en la religió. Estudia com varia la vida amb sentit o sense sentit i la religió dona sentit a la vida.

3.2 SOCIOLOGIA DE LA RELIGIO

La sociologia de la religió estudia el efecte entre la societat i les religions.

Es molt nova. Capta les idees claus.

Diferència dos tipus de societat segons D.Durkein (francès)

a) Ciutat arcaica: que es aquella que esta totalment arraigada la societat i la religió. Tot be determinat per la religió.

Exem: En el Nepal tot ve determinat per el budisme o al Marroc...tot be determinat per el islam.

b) Ciutat moderna: el significat de la religió es irrellevant i cada cop influeix menys en la religió.

Exem: USA o Dinamarca, no es imprescindible entendre cristianisme o protestantisme. Hi ha religiositat però no es visible (no es veu en el vestit, cara, etc.)

Els sociòlegs.

Estudien el desenvolupament i la relació de noves societats (revolucions, econòmiques...) i creences que te la religió.

Quines son les grans figures?

- E.Durkein ja parlat en apunts
- August Comte , creador de la sociologia de la religió i positivisme.
- K. Webber, estudiar de la sociologia de la religió capitalista i colonialisme.
- P. Berguer, estudia presencia de la religió en la societat ultramoderna.

3.3 HISTORIA DE LA RELIGIO

Si coneixes la historia pots arribar a filosofar, xq es essencial per conèixer la religió.

Estudia el Gènesis = el començament de cada religió i quins factors ambientals fan possible el creixement de

noves religions.

Les religions creixen i es desenvolupen. Xq hi ha ramificacions dins de cada religió? Xq s'uneixen grans religions?.

Explica tb hipòtesis del final de cada religió així com les influències d'unes religions sobre unes altres.

El fundamentalista o fanatisme intenta que no els hi afectin altres religions sobre les seves, inclòs pensen que altres religions son enemigues de la seva pròpia religió.

Quins problemes troben els historiadors?

- a) Hi ha moltes religions que no tenen text i que son transmeses oralment. Com poden estudiar aquestes religions que son explicades oralment i del record del orador.
- b) Si hi ha text, a vegades requereix comprendre el text i entendre el que esta escrit (cas dels geogràfics dels egipcis).
- c) La perspectiva del historiador, hi ha d'haver neutralitat, i si tu estimes una religió no pots ser neutre. El resum de l'història ha de ser neutral i per això has de llegir moltes religions i veure molts punts de vista per ser el mes imparcial possible.

3.4 CIENCIA DE LA RELIGIÓN

Es aquella disciplina que s'acosta a la religió amb el mètode científic. Aquesta disciplina no analitza el que es invisible si no del que es veu i observa, on a partir d'aquí arriba a una llei universal.

Observo diferents religions, credos, practiques...i elaboro una llei universal d'una forma empírica. No tota religió es empírica.

Quines son les grans figures?

- J-Muller va ser el creador de la ciència de la religió al 1867, triga tant a sortir xq el mètode científic apareix tard i també per la por a expressar el que penses.
- Mircea Eliade , ha sigut la mes gran historiadora de la religió, el llibre T.H.R. Tractat de història de les religions , es el treball de tota una vida.

3.5 FILOSOFIA DE LA RELIGIÓN

3.5.1 Quan es pròpiament filosofia de la religió?

- a) Es aquella part de la filosofia que te com objecte central el estudi del fenomen religiós.

Es una branca mes d'aplicació de la filosofia però aplicat a la religió.

Parteix de les aportacions de les altres disciplines anteriors: ciència, història...i intenta descriure allò essencial del fenomen religiós.

- b) A tot fenomen pots afegir un element accidental hi es o no hi es, però això no farà canviar la realitat, es irrellevant per una cosa. I també hi ha de haver un element essencial ja que es necessari que hi hagi perquè pugui seguir existint.

Exem d'antropologia element accidental: tindr  cabell al cap.

element essencial : la humanitat

La filosofia de la relig   intenta treure lo accidental per quedar se amb lo essencial, s'aconsegueix coneixent moltes religions i buscant elements comuns mes enllà de lo essencial.

El problema es confondre lo accidental amb lo essencial, per aix  hi ha moltes filosofies de la relig  . No hi ha una sola filosofia de la relig   al igual que no hi ha una sola antropologia....

3.5.2 Que es a mes a mes la filosofia de la relig  ?

Es un discurs crític i racional fet sobre la raó del fenomen religiós.

El filòsof pensa a traves de la raó, però la relig   te moltes coses que no son racionals (fe, dogmes...) i aix  no vol dir que no sigui racional la filosofia de la relig   sinó que te fenòmens metaracionals.

Intraracional Esta en la raó.

Metaracional Es que esta mes enllà de la raó.

Preracional Es anterior a la raó.

- Si no hi ha una actitud neutre. Quines diferents actituds es desprenen?

a) Actitud creient : Pensa en el fenomen religiós des de una determinada fe budisme, cristianisme, judaisme...

Vent: coneix el fenomen des de dins xq el coneix.

Inconv: es que te una dimensió emocional i costa mes criticar la.

b) Actitud agnòstica: Es admetre el desconeixement d'uns continguts de la fe religiosa. Ni nega ni afirma en l'ajuda de l'interrogatiu. No la menys prea.

Difícilment cau en el pragmatisme, intenta descriure el problema i en treu lo essencial.

Tierno Galvan (Alcalde de Madrid) llibre:  xq soy agnostico? Es la perfecta instal laci  en el infinit.

Unamuno tb te tradicions tràgiques de la fe. No se però me gustaria saberlo. Es un agnòstic tràgic/dolorós.

c) Actitud atea: Fan filosofia des de una actitud vital que nega la existència de Deu. De gran rellevància en el segle XIX.

Es aquell que s'acosta al fenomen des de el punt de vista humà. Deu es una invenció de l'home.

  El filòsof ateu es benefici s per accentuar lo positiu de l'home. No hi ha afany de defensar tesis, d'aquella determinada relig   sinó mes aviat el contrari, atacar aquelles tesis religioses.

Vent: que no veuen el fenomen des de dins.

Desvent: el ressentiment fa que el pensament no sigui un discurs crític i irracional, el bon filòsof no ha de tenir ressentiment.

Filòsof Feurbach amb l'essència del cristianisme al 1841 fou un dels principals filòsofs, després d'ell han sortit molts i tots el han llegit.

3.5.4 Diferents tipus de filosofia religiosa?

Hi ha tants com sistemes filosòfics hi ha hagut a l'història del pensament.

Cada isme aporta un tipus de religió i del home (Exem: marxisme, tubisme...), això vol dir que l'univers ni hi ha d'immens i parlarem d'alguns només i de quins tipus s'han fet al S.XX.

- Personalisme (E.Emurier 1905–1950 Francès) Com afecta a l'estructura humana.
- Existencialisme (Sartrre) analitza fenomen religiós com influeix en l'estructura humana.
- Marxisme (K.Marx S.XIX però s'entén S.XX) Bàsicament una visió atea. Estudia com afecta a la societat.
- Estructuralisme (Foucault Michel) Com afecta filosofia de la religió en les estructures de la societat.
- Analítica (B.Russell Premi nobel, un llibre famós d'ell es Xq no soc cristià?) Es la filosofia del llenguatge religiós.

3.6 TEOLOGIA DE LA RELIGIÓ

- Es una part de la teologia. Estudia les diferents imatges de Deu, en la majoria de religions tenen un sol Deu.
- Busca els elements comuns de la religió anomenats isomorfismes que són aquelles característiques de la imatge de Deu que tenen en comú.

Exem: cristianisme, islam, judaisme(ho diuen les 3 religions) Deu es omnipotent.

Te un cor misericordiós.

Tenen que haver elements en comú i diferencials, xq si sol són en comú es la mateixa religió, es un treball molt difícil. Una persona que coneix aquestes causes es R.Panikkar.

TEMA IV : METODE FENOMENOLÒGIC

4.1 DEFINICIONS

Mètode: Paraula d'origen grec que vol dir camí itinerari, la metodologia es una paraula sobre el camí.

Tot mètode es un camí que parteix d'un origen i te un punt d'arribada. Per investigar el fenomen religiós hi ha mètodes distints hi ha camins diferents per arribar al mateix punt.

El mètode fenomenològic es un camí. Un itinerari racional i sistemàtic. S'arriba a l'objecte d'estudi a través de la raó i d'una manera sistemàtica. No es pot dir que hi ha una disciplina si no hi ha un mètode i vol tenir un cert lloc entre les ciències.

fenomenològic : Partint del concepte fenomen es allò que es manifesta i captem a partir dels sentits externs, el noumen.

Exem 1: En l'aula hi ha una percepció fenomenica(se sent nens xo tb moltes ones radiofòniques xo no les captem). Kant l'anomena la cosa en si.

Exem 2: En les persones tb hi ha dos dimensions els fenòmens i els nomen.

Exem 3: En la religió tb: el fenomen l'església, una boda, etc. ...i el nomen però no hi creus el que sent la persona quan resa.

Només coneixem la realitat si coneixem la diversió fenomenica i la dimensió interior.

El mètode fenomenològic: Parteix del fenomen però per arribar al nomen.

No es queda allò que observem sinó va mes enllà que va anellat a dins. Només es pot dir que es el fenomen religiós si es aquest.

El mètode fenomenològic va ser descobert per E.Husserl (S.XIX-XX) en un llibre: idea de la fenomenologia. Era matemàtic i estudiava un mètode x estudiar als homes i va aconseguir un mètode de aproximar el fenomen religiós i humà.

Fenomen Exterioritzar

Noumen Interioritat

Segons E.Husserl del fenomen al nomen hi ha un pas que es divideix en les següents fases:

- 1.- Observació exhaustiva del fenomen que vols estudiar: Exhaustiva en totes les seves dimensions. Aquesta fase no s'acabarà, no hi ha bon fenomenològic si no hi ha bons observadors.
- 2.- Posar entre parèntesis tot el que han dit del fenomen tots els prejudicis o preconcepcions. Tot ésser humà té unes idees de la cosa que les estudia i mentre no posis el interrogant i començar des de zero.

EPOKHE Posa en qüestió tot allò que li han dit.

- 3.- Intent d'explicar racionalment la correlació entre els fenòmens: Explicació lògica dels fenòmens intenta explicar que ànega aquell fenomen.
- 4.- Teoria Global del fenomen: Xq es? A partir dels fenòmens intentar acostar-se a l'interioritat o al nomen. Intenten explicar a partir de l'observació xo pot haver prejudicis o només observacions. Amb només observacions cal reformar la teoria que es podrà refer a partir del diàleg amb altres teories.

4.2 QUINS PROBLEMES TROBEM SI APLIQUEM EL MÈTODE A LA RELIGIÓ?

- 1.- La nostre observació es limitada i parcial. Tu ets fill d'una cultura.

Es pot superar a mida que veus que altres observadors situats en diferents llocs i situacions.

- 2.- Com desenganxar-se dels prejudicis. Com alliberar-se d'aquest ja que estan atrapats en el subconscient i si els treus sembla que no ets tu.

Es difícil supera-ho xo pots fer-los conscient, mitjançant el diàleg amb d'altres que ens fan descobrir els nostres prejudicis.

3.- Dificultat d'explicar els fenòmens, no sabem perquè passen, no sempre hi ha una explicació lògica. Tota explicació del fenomen té un límit, hi ha dimensions que no es poden explicar racionalment.

4.- Provisionalitat: Si és provisional, xq ha d'estudiar aquesta teoria si al cap del temps l'has de refer? Però no li nega valor sinó autenticitat. És un obstacle i tb un valor.

Ens separa dels fonamentalistes i els fanatismes.

TEMA 5: ESTUDI DEL FET RELIGIÓS

AQUEST SON EL PARE DEL ESTUDI CIENTIFIC DEL FET RELIGIÓS.

5.1 MULLER: Evolució: Fetixismepoliteismemonoteisme

AUTORS 5.2 R.TAYLOR: Animisme = Creences en éssers espirituals.

RELLEVANTS 5.3 FRAZER La branca daurada

A.Comte: Màgiareligiociència

Religiófilosofiaciència

5.4 DURKHEM: Amb societats modernes i arcaïques

5.5 W.SCMITD: IdeaDeu

5.1 MULLER: Evolució: Fetixismepoliteismemonoteisme

Es el pare de la ciència de la religió (1867). Explica una teoria de les diferents formes que adopta la religió des de el origen i l'evolució del fenomen religiós i com s'ha manifestat en la civilització occidentals al llarg dels dos mil anys.

El llibre té tres fases:

a) En les societats primitives (paleolític, neolític...) ja trobem el fenomen religiós. Ho sabem xq apareix en les restes arqueològiques.

Fetixisme fetix o tòtem que són objectes que tenen un origen natural que es objecta d'un treball que l'home ha donat forma i aquest objecte li atribueix un valor de salvació i res dolent em pot passar. És molt materialista (creava objectes) i molt supersticiós i irracional.

b) S'esdevé un salt i apareix una nova forma de religió i segueix el politeisme, que és la creença en molts deus.

Els deus viuen en un altre espai anomenat espai especial, és a dir el cel. Per això en la muntanya sempre el home busca arribar al cel, és una aproximatiu als deus.

Les civilitzacions politeïstes són sobretot orient mitja (Egipte, mesopotàmica...) i per suposat Grècia i roma. Això tb es troba a les civilitzacions pre-colombines on també primer són fetixistes, després politeïstes.

c) S'irrumpeix el politeisme per monoteisme que només té un sol deu.

Apareix molt extremista només un deu i és el de veritat, sorgeix al 1800 a de Jc amb el judaisme, segle I amb

el cristianisme i segle VII amb el islamisme.

El monoteisme s'acaba imposant, i el cristianisme a diferència de les altres religions com el judaisme i l'islam (ala), té un sol deu en tres persones (Deu, Jesús i l'esperit).

Al final x arribar aquí hi ha un moment de la societat en que es torna més racional que de molts deus es passa només a un, i de una societat material passa a una societat espiritual.

Cap deu a vista a Deu sinó només s'ha sentit.

CRITIQUES

1.- El fetitxisme com actitud que un objecte dona sort, encara no s'ha superat. Encara hi ha moltes supersticions. Hi ha un nou fetitxisme que va descriure un filòsof alemany A. Adorno, que determinats objectes tecnològics els em convertit amb objectes de necessitat. Exem: mòbil, cotxe, ordinador....

2.- Tampoc em superat el politeisme, xq ens agrada fama, diners...és un altre tipus de Deu que necessitem o necessitem i fins i tot fem els seus temples. Exem: La borsa.

També hi ha una multitud de sants, verges que es tenen la mateixa devoció que a deu. Exem: Pilarica pels mañicos, Montserrat pels catalans...

3.- Amb tot al menys al orient mitjà i conca del mediterrani bastant monoteisme però no vol dir que sigui pura.

5.2 ROBERT TAYLOR: Animisme = Creences en éssers espirituals.

Diu que el fenomen religiós que apareix quan apareix en història de l'humanitat el Animisme(d'ànima) que és la creença en éssers espirituals.

El fenomen de religió és allà on hi és la creença en éssers espirituals = no es pot veure, ni tocar... xo si s'estableix una relació.

Com? Quan? S'expressa. Això ja es troba a Egipte, ets un cos i una ànima. Aquesta idea tb es troba en el budisme i apareix la idea de la consciència i el ànima peregrina per el regne dels vius fins alliberar-se de l'existència, el que nosaltres anomenem reencarnació.

L'induïsta s'afirma aquest principis espirituals. El agman té a veure amb el fenomen religiós, no és allò que només es veu o es toca, Aristòtil diu que tot allò que està viu té agman i divideix ànima vegetativa dels vegetals, ànima irracional animal (incapaç de pensar) i ànima racional l'home.

Es creen éssers espirituals intermitjos entre deu i l'ànima, i entre deu, el ànima i els homes hi ha molts intermitjos, ho trobes en el budisme...i en el cristianisme el món és una gran escala, i on hi ha un gran pensador en religió cristiana que crea una escala hi és Ramon Llull.

A dalt de tot deu i a baix de tot la pedra que no té ànima.

deu
Àngelus ésser espiritual
Homo (home o dona)
Brutus té ànima irracional xo pot sentir plaer, dolor...

Àngelus ésser espiritual ,no es ni deu ni home i no pesa, no es percebien. L'àngel s'escolta i a mes a mes es immortal.

Va ser creat però mai mort , es sempitern no te principi ni fi, però va haver un moment que no hi era.

Hi ha diferents jerarquies d'àngels que fa de mediador entre Deu i l'home.

El àngel es representa iconogràficament amb ales representant la puritat.

Entre àngelus i deu hi ha el cel.

El dimoni es un àngel caigut que es revela contra deu i molts d'altres el van seguir on influeix negativament als homes. Aquest dimoni ens intenta convertir en brutus quan el home intenta convertir-se amb àngelus.

CRITICA (No es fàcil xq ha tingut molts deixebles)

1.- Hi ha religió que no son fonamentades en éssers espirituals i son materialistes (sol, aigua...)

2.- Es pot ésser animista però no religió, persones que creuen que tenen anima però no son espirituals.

5.3 FRAZER La branca daurada

A.Comte: Màgiareligióciència

Religiófilosofiaciència

Escrit en un llibre La branca daurada publicat sols en castellà i parteix de la següent idea que l'història de l'humanitat parteix de tres moments:

a) Paleolític o neolític apareix la màgia.

La màgia es una experiència humana que trobem als pobles prehistòrics i que diu que es un farsant, un comediant....

La màgia es aquell conjunt de ritus o practiques que mitjançant les quals s'intenta orientar les forces sobrenaturals per aconseguir un fi que desitja utilitzar les forces naturals. En aquestes societats primitives hi ha un individu amb nom de budu, bruixot... que te la capacitat d'utilitzar aquestes forces sobrenaturals.

Apareixen aquestes practiques davant d'una malaltia i es converteix amb un individu sa, aquestes practiques son precientífiques.

Això tb te expressions a les ciutats d'avui en dia, quan avui en dia es vol sortir del sofriment terminal es busca aquesta màgia

b) Irromp la religió de la màgia (hipotenesia, Grècia, roma...) però no s'acaba la màgia , i es va convertint en religió.

La religió a diferencia de la màgia es que la religió no pot estar per sobre de lo natural, i la màgia si (l'home màgic intenta controlar el sobrenatural). L'home religiós confia amb deu i accepta la seva voluntat, només es

pot pregar als deus o deu i esperar la seva voluntat.

Quin sentiment te la pregaria? Pot ser una actitud religiosa per agrair la voluntat de deu amb ell o una actitud màgica, espero que es curi?, que es una actitud popular.

c) Irromp una nova idea que es la ciència, i sobretot ciència moderna al S.XV amb Galileu, Coperni...però això tampoc vol dir que trenqui el pensament religiós i màgic.

La orientació segons Freizer es la ciència, oblidant poc a poc la màgia i la religió.

Es coneixement per causes segons Aristòtil. A mesura que es va explicant les coses per causes naturals, a les hores les explicacions religioses o màgiques queden desplaçades. (Exem: si plou es la voluntat de Deu, en la època científica es busca una explicació)

Anem a una societat que la religió i la màgia serà superada, i es basa en una teoria anterior que es la religió dels tres estadis de A.Comte que elabora la llei dels tres estadis de la humanitat, que inspira aquesta teoria a Freizer.

A.Comte parla de tres estadis(inspirat amb Freizer)

a) Des de homosapiens fins al naixement de la filosofia en estat religiós per explicar les coses des de el punt de vista religiós. Xq Deu a volgut?, es la voluntat de deu?...

b) El pas de la religió a la filosofia buscant causes racionals i no x la voluntat de deu, hi ha pobles que encara no hi ha arribat la filosofia.

El filòsof busca raó i tb fracassà en el intent d'explicar per no donar raons concloents. Per tant la filosofia es divideix en branques i diferents filosofies i per desconfiança es quan surt la ciència.

c) La ciència anirà substituint la filosofia i la religió. S'estableix amb la aparició de la ciència i constatacions empíriques. El filòsof es mou en conceptes i el científic amb demostracions empíriques.

CRITIQUES

1.- No es veritat que una anul·li totalment al altre sinó que coexistiran les unes o les altres.

2.- No es veritat que la ciència substitueix filosofia o religió. Si es veritat que molts interrogants que teníem pendent i no sabien explicar, la ciència a anat explicant xo hi ha una sèrie de interrogants que no te el mètode de treball per respondre xq te un mètode experimental (Exem: existència de Deu? Sinó seria metaciència), x això la ciència ni afirma ni nega i x això no pot substituir a la filosofia o religió. (Exem. Te sentit la vida humana? La ciència no la pot respondre, es una resposta filosòfica o religiosa)

5.4 TEORIA DE DURKHEIN (Sociòleg de la religió)

a) La religió es un fenomen que es dona a las societats arcaiques, societats precientífiques, on hi ha dos tipus de societat les nòmades (Exem: poble jueu) i les sedentàries (Exem: Grècia i roma).

Que passà amb les societats sedentàries? La mare terra dona aptituds màgiques lligats al Deu (Exem: El riu Nil era per els egipcis un deu xq era font de vida).

Que passa a les societats nòmades? Exem: jueus es un Deu que va amb ells, es un deu portàtil, o movil.

b) El altre tipus de societat son les modernes , que es deixa de creure amb els antics deus i hi ha noves creences i son deus nous com: líders polítics, tecnologia, pàtria...

Una creença deixa de creure amb l'altre però es creu amb una nova cosa, no canvia el creure sinó el destinatari de la creença. En el fons es creu amb algú.

CITIQUES

La incredibilitat en les societats modernes que a les societats arcaiques.

5.5 W.SCHMIDT

Teoria de les religions tendeixen a unificar-se, hi ha un evolucionisme , que sobreviuran les religions mes adaptades.

Les religions tb evolucionen, hi ha algunes que s'han extingit, i algunes sobreviuen amb moltes dificultats. No desapareix d'un dia per un altre i sobreviuen les mes adaptades i les monoteistes les que tenen un sol Deu.

CRITICA

– No es veritat que es religió monoteista sinó avui en dia també hi ha societats aparentment monoteistes xo hi ha molts deus (politeistes).

– La base de la subsistència es essencialment un poder polític o militar. No expliquis per fenòmens religiosos sinó per temes polítics. Això es aplicable a les llengües que tb son temes polítics o militars.